⁊ ꝯprehendant in ſuperbia ſua. Et de exe
cratiõe ⁊ mẽdacio annũciabunt in conſũ-
matiõe: in ira cõſumatiõis ⁊ nõ erũt. Et
ſcient qꝛ deꝰ dõiabit iacob: et finiũ terre.
Cõuertent ad veſperã: et famẽ patiẽtur
ut canes: ⁊ circuibũt ciuitatẽ. Ipſi diſper
gent ad manducandũ: ſi ṽo nõ fuerit ſatu
rati ⁊ murmurabũt. Ego aũt cãtabo for
titudinẽ tuã: ⁊ exaltabo mane miſcdiã tuã
Quia factꝰ es ſuſceptor meꝰ ⁊ refugiũ me
um: in die tribulatiõis mee. Adiutor meꝰ
tibi pſallã: qꝛ deꝰ ſuſceptor meꝰ es: deꝰ me
us miſcdia mea. Gloria. Juſte iudicate filij
hoim. ℣. Deus vitã meã annũciaui tibi. Poſuiſti
lacrimas meas in cõſpectu tuo. Feria quarta.
Inui. In manu tua dñe oẽs fines terre. pſ. lix.
Deus repuliſti nos et deſtruxiſti
nos: iratus es ⁊ miſertus es nob
Cõmouiſti terrã ⁊ conturbaſti
eam: ſana ꝯtritiões eius quia cõmota eſt.
Oſtẽdiſti pplo tuo dura: potaſti nos vino